

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“,
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List za politiko,
gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev,
Stane četletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

V novi občinski volilni red.

Z ozirom na razpis občinskih volitev za nedeljo dne 24. aprila podajamo izvleček najvažnejših določil novega občinskega volilnega reda, ki je stopil v veljavo s 4. marcem letošnjega leta.

Razvrstitev volilcev.

Vsi volilci občine tvorijo občinski volilni okoliš. Občine, ki štejejo nad 1000 prebivalcev in katerih vasi so medsebojno oddaljene, lahko tvorijo več krajevnih volilnih okolišev. Vsak voli tam, kjer je vpisan v volilni imenik.

Volilne oblasti

za izvedbo in vodstvo občinskih volitev so sledeče:

deželna volilna oblast,
okrajne volilne oblasti,
občinske volilne oblasti,
krajevne volilne oblasti.

Vse te oblasti poslujejo do razpisa novih občinskih volitev. Stroške poslovanja občinskih in krajevnih volilnih oblasti krijejo občine same.

Deželno volilno oblast tvori deželni glavar z 12 prisedniki.

Okrajna volilna oblast sestoji iz okrajnega glavarja in najmanj šest prisednikov.

Občinsko volilno oblast tvorijo župan oziroma njegov namestnik in tri do šest prisednikov, ki jih z njihovimi namestniki določi po strankinih predlogih okrajna volilna oblast. Naloga občinske volilne oblasti je, da določi volilne kraje in natančne njihove meje in jih javno razglasi in da izvede vse potrebne predpriprave za volitve.

Krajevno volilno oblast tvori od župana imenovani volilni vodja s tri do šest prisedniki. Ta oblast posluje predvsem na dan glasovanja. Občinska volilna oblast si določi svoj volilni kraj sama.

Zastopstvo volilnih oblasti.

Najpozneje sedem dni (poštni dnevi so vračunjeni!) po razpisu občinskih volitev (t. j. do najstarega marca) prijavijo stranke svoje predloge za sestavo volilnih oblasti in sicer za občinske in krajevne volilne oblasti posebej. Prijave se naslovijo na okrajnega volilnega vodjo (Bezirkswahlleiter). Prijave istih prisednikov in njihovih namestnikov za več volilnih okolišev niso dopustne. Ko je okrajna volilna oblast vzela imena prisednikov in njihovih namestnikov na znanje, se morajo javno razglasiti.

Kdo voli in koga se voli.

Volilno pravico imajo vsi državljani, ki so vpisani v volilni imenik.

Voliti smejo vsakega volilnega upravičenca, ki je 1. januarja 1932 dovršil 29. leto in je stanoval na dan razpisa volitev v dotični občini. Na podlagi volilnega imenika določi občina število občinskih odbornikov, ki se naj iznova volijo. Novi občinski red določuje za občine do 200 volilnih upravičencev osem, od 200 do 500 dvanajst, od 501 do 1000 šestnajst, od 1001 do 2000 dvajset, od 2001 do 3000 volilnih upravičencev štiriindvajset in nad 3000 osemindvajset občinskih odbornikov.

Prijava list.

Vsaka stranka, ki se udeleži volitev, prijavljuje vsaj enindvajseti dan pred dnevom volitev svoj volilni predlog, ki mora biti podpisan od najmanj 25 volilcev in sicer na eni poli in mora vsebovati:

1. ime stranke;
2. imena kandidatov (največ dvojno število vseh občinskih odbornikov) v predlaganem z arabskimi številkami opremljenem vrstnem redu;
3. ime zastopnika stranke.

Občinska volilna oblast odloči o zakonitosti pogojev za izvolitev predlaganih. V slučaju odklonitve katerega kandidata mora oblast taisto javiti tekom 24 ur dotičnemu in njegovi stranki, katerima preostaja še priziv na okrajno volilno oblast.

Štiri dni pred volitvami zaključi občinska volilna oblast kandidatne liste in jih razglasi po vrstnem redu njihovih vlog.

V slučaju enega samega volilnega predloga odpade glasovanje.

Glasovanje.

Občinska volilna oblast razglasi teden dni pred volitvami čas in kraj glasovanja, ki mora biti določena tako, da je mogoče vsakemu voliti.

Na dan glasovanja je prepovedano agitirati in nositi orožje. Na predan in na dan glasovanja je prepovedano točiti opojne pijače.

Glasuje se pred občinsko odnosno krajevno volilno oblastjo.

V volilnem prostoru mora biti na razpolago miza za volilno oblast, glasovalna skrinjica in glasovalna celica z mizo in svinčnikom. To poskrbi občinska volilna oblast.

Glasuje se osebno, slepce in pohabljenca smejo spremljevati drugi in tudi zanje glasovati.

Volilec stopi pred volilno oblast, imenuje ime in stanovanje in se legitimira s kako uradno listino. Nato sprejme kuverto in če treba tudi glasovnice. Nato se poda v celico, dene glasovnico v kuverto, jo zapre in zaprto odda predsedniku volilne oblasti. Ta jo neodprto vrže v skrinjico. Volilčevo ime črta nato eden članov volilne oblasti iz volilnega imenika in ga zaznamuje na posebni glasovalni listi.

Ako se kdo ne more pravilno legitimirati, sme voliti le, če ga večina članov volilne oblasti pozna.

Glasovnice, ki si jih lahko poskrbi vsaka stranka, morajo biti iz mehkega belega papirja v dolžini 9.5 do 10.5 in v širini 6.5 do 7.5 centimetrov. Uradne glasovnice, katere deli občinska volilna oblast, morajo imeti vpisana imena vseh strank. Volilec prečrta ime tiste stranke, katero voli. Če je prečrtanih več strank, je glasovnica neveljavna. Od stranke izdanih glasovnic ni treba začrtavati.

Občinska odnosno krajevna volilna oblast odloči v slučajih dvomljivosti volilca ali glasovnice.

V izrednih slučajih sme volilna komisija glasovanje prekiniti ali glasovalno dobo podaljšati ali na naslednji dan preložiti.

Po končanem glasovanju zaključi volilna oblast volitve, sešteje glasovnice in ugotovi število glasov za vsako posamezno stranko. Potek in izid glasovanja se zabeleži v posebnem zapisniku.

Volilni izid določi občinska volilna oblast na ta način, da sestavi vrstni red vseh za posamezno stranko oddanih glasov po njihovi višini. V drugi koloni pod temi svotami izračuna polovico posameznih volilnih svot, v tretji tretjino, v četrti četrtino itd. Dobljene številke se nato razvrstijo po njihovi višini dotlej, da dosežajo vrstne številke število občinskih odbornikov. Stranka je dobila toliko odbornikov, kolikor ima njena kolona vrstnih

števil. V slučaju enakega števila pri dveh ali več strankah odločuje žreb. Volilni vodja potegne žreb in v slučaju, da je sam med kandidati, ki naj se izžrebajo, potegne žreb najmlajši član občinske volilne oblasti.

Tekom naslednjih treh tednov volijo novi občinski odborniki na svoji prvi seji župana in člana občinskega predstojništva.

Avstrija. Zvezni kancler dr. Buresch je na nekem zborovanju govoril o zopetni vpeljavi smrtne kazni. S postankom republike se je odpravila pri nas smrtna kazen. Na zborovanju je izjavil, da vlada ne misli na to, da bi vsilila svoje mnenje ljudstvu, ampak ono naj odloči. Živimo v demokratični državi, v kateri izvira

Pri revmatičnih bolečinah vseh vrst so se Tegal-tablete izborna obnesle. Mnogoštevilne zahvalnice o Togalu pri zastarelih boleznih, kjer nobeno drugo sredstvo ni več pomagalo. En poizkus prepriča! V vseh lekarnah. Cena S 2,40. 5/1

vsja oblast od naroda. Zato bo vlada izvedla plebiscit, da prebivalstvo z glasovnico izjavi, ali je za smrtno kazen ali ne. Ko se dogajajo takšni slučajji, kakršen je slučaj Laudenschlager, bo smrtna kazen zločinca le nekoliko ustrašila. Za tem slučajem se je zgodil na Dunaju že drugi zločin. Našli so v zaboju dele otroškega trupla, vendar mater morilko hitro zaprli. Tudi druge kulturne države, kakor Nemčija, imajo smrtno kazen. Zdaj je namreč marsikateri zločinec vesel, da je obsojen, ker je vsaj za nekaj let preskrbljen.

Italijanska velikodušnost. Dočim smatra ves svet vprašanje narodnih manjšin za važno vprašanje svetovnega miru, gazi Italija še vedno osnovne pravice manjšinskega prebivalstva, pravice, ki so zajamčene z mirovnimi pogodbami. Marsikdo, ki ni posvečen v notranja vprašanja Italije, bi utegnil naivno podvomiti, da je to gaženje človeških pravic s strani državnih faktorjev sistematično in bi mislil, da so to le izjeme. Toda pisanje italijanskega tiska kaže, da tudi službena Italija ne pripoznava nobenih manjšinskih vprašanj in da je celokupna notranja politika Italije usmerjena izrečno v to, da uniči vero, jezik in šole narodnih manjšin. Kot primer italijanskega postopanja napram manjšini naj služi pisanje istrskega fašističnega glasila, ki pravi: „Ker se vrši asimilacija vseh slojev slovenskega življa v Julijski Krajini, je uveden italijanski jezik kot učni jezik za vse predmete v osnovnih šolah. Fašistična država ima pravico in dolžnost, da pospešuje asimilacijo narodne manjšine, ki živi na ponovno osvobojenih tleh domovine. Pri tem pa imajo tudi tujerodci sami interes, da se nauče v osnovnih šolah italijanskega jezika. Ker razumejo italijanski jezik, je logično, da se tudi verouk predava v italijanščini. Deca, ki se hoče poučiti v verskem nauku, mora hoditi v cerkev, kjer se vrše verska predavanja v slovanskem jeziku. Sedaj je treba vse to do temelja izpremeniti, če hočemo, da bo italijanska, oziroma bolje rečeno rimska fašistična civilizacija poleg jezika osvojila tudi duha. V tem naj ne bo nikjer nobene iluzije. — Če piše list vladne stranke tako, potem ni treba pripomniti ničesar.

Boj med Japonci in Kitajci traja dalje. Že se je govorilo o pogajanjih za premirje in o premirju, nazadnje pa so pričeli Japonci z novo ofenzivo. Četudi je Društvo narodov optimistično, ne more priti Japoncem, ki se iz njega naravnost norčujejo, v okom. Japonci so zahtevali od Društva narodov in Kitajcev, da pri-

znajo samostojno Mandžurijo in se umaknejo 20 km za Šanghaj. Kdo more sprejeti tako sramotne pogoje? Kitajci se hočejo bojevati za svojo zemljo do zadnjega moža. Pa tudi ameriška mornarica je pripravljena. Pri zadnji ofenzivi so Japonci zasedli popolnoma razdejani Čapej in trdnjavo Vusung. Na ozemlju so sicer pridobili, a niso pridobili na vrednosti. Kitajci so se umaknili v neredu. Japoncem se gre predvsem za Šanghaj, ki je trgovsko središče, Kitajci pa tudi nočejo izpustiti iz rok najboljše postojanke. Zaenkrat se prepirajo, kateri je prelomil premirje. Vendar je to stranskega pomena. Dejstvo je, da zasledujejo Japonci osvojevalne namene in da hočejo imeti tržišče za svoje ljudi in blago.

DOMAČE NOVICE

Občinske volitve 1932.

- 4. marca** je deželna vlada občinske volitve razpisala za vse občine razen Celovca. Na podlagi novega občinskega volilnega reda, ki je izšel šele po razpisu volitev, mora do
- 9. marca** popraviti župan volilne imenike in javno razpoložiti imena vseh oseb, ki so izgubile volilno pravico vsled smrti ali sodnijske kazni. Teden dni mora biti ta seznam na vpogled. Drugih reklamacij ni. Volilni imenik se končno veljavno zaključi dne
- 16. marca.** Predloge za sestavo volilnih komisij je vposlati do
- 11. marca** okrajni volilni oblasti. Občinski zapniki dobijo tozadevna navodila. Kandidatna lista mora imeti poleg imen kandidatov tudi 25 podpisov volilnih upravičencev in to na isti poli papirja. Predati jo je občinski volilni oblasti do
- 3. aprila.** Kandidatna lista se more izpremeniti do
- 17. aprila.** Kjer je vložen samo eden volilni predlog, so volitve nepotrebne.
- 24. aprila** mora storiti vsak slovenski volilec svojo narodno dolžnost in voliti listo
- Koroške slovenske stranke.**

† župnik dr. Janko Sadolšek.

Tik pred zaključkom lista smo sprejeli pretresljivo vest, da je v ponedeljek, dne 7. marca umrl v sanatoriju Marija Pomagaj v Celovcu borovelski župnik č. dr. Janko Sadolšek. Komaj 41 letnega je zagrabila gripa in pridružila se je še pljučnica in podlegel je. Vrsta naših mož se je zopet zredčila za enega člana, ki si je s svojo ljubeznivostjo in s svojim blagim značajem vedel pridobiti naša srca. Še dan pred smrtjo ga je v sanatoriju obiskal prevz. g. knezoškof.

PODLISTEK

Prijatelji.

Spisal J o ž a.

1.

„Hm, prijateljstvo! Kaj je prijateljstvo? Prazna pena, mladostne sanje, ki se pri prvem udarcu razpršijo v pozabljenje, da, mogoče se celo izgube v sovraštvo.“

Marjan je otrešel pepel s cigarete in se zazrl v praznoto. Pred seboj ni videl mračnih sten male sobice, ni opazil, kako se je zganil Milan in nervozno nagubil čelo.

„Čemu zopet to, Marjan? Glej, štiri leta sva si prijatelja, polna štiri leta in vendar — no, saj sva si še, mar ne?“

„Da, v peti šoli je bilo... Tedaj sta se znašli najini duši in se vzljubili. Kako lepo, kako vzvišeno je bilo ono življenje mladih src v udanem zaupanju v bodočnost. In sedaj je za nami matura in morda tudi — prijateljstvo.“

„Ah, Sonja!“

Težko ko kamen je padlo to ime na mlado dušo. Marjan je strmel zamišljeno pred se in nadaljeval kakor v sanjah:

„Preteklo je leto solčnih trenutkov v toplem prijateljstvu in medsebojnem razumevanju. Sanjala sva v bodočnost in se nisva zavedala, da so to le sanje, lepe sanje. — Od življenja nisva pričakovala mnogo, zahtevala

Rajni je bil rojen leta 1890 v Železni Kapli, študiral je v Celovcu gimnazijo in bogoslovje z odličnim uspehom in bil posvečen v mašnika leta 1914, tik pred svetovno vojno. Nato je bil imenovan prefektom celovškega Marijanišča. S svojim plemenitim značajem in finim nastopom si je takoj pridobil slovenske študente in jim je postal pravi oče. Po enoletnem študiju na Dunaju je bil imenovan za provizorja v Škofičah in je oskrboval tamošnje župnijo tri leta, nakar se je vrnil na Dunaj in tam l. 1923 promoviral za doktorja teologije, tudi tukaj z odličnim uspehom. Po prvem doktoratu se je posvetil še filozofiji, dokler ga ni odpoklicalo škofijstvo na Golšovo in mu obenem poverilo sooskrbovanje žihpoljske župnije. Leta 1929 se mu je nato izročila kot provizorju borovelska župnija, kjer je postal letošnjega leta končno mestni župnik.

Še študent je bil rajni Janko tip pravega slovenskega fanta. Vedno vesel in izredno nardarjen si je pridobil celo vrsto prijateljev, bil je kot dijak med našimi najboljšimi in kot duhovnik-akademik med najagilnejšimi in najpožrtvovalnejšimi. In koder je kaplanoval in župnikoval, povsod so ljubili njegov mirni, dobrohoteči značaj. Že leto sem pa je bolehal in končno podlegel zavrtni bolezn.

Naj mu bo domača prst, v kateri sedaj počiva, lahka! Njegovim sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

Priporočena pisma je treba oddati odprta!

Vlada je odredila, da se morajo od 1. marca vsa priporočena (rekomandirana) pisma, ki se pošiljajo v inozemstvo, oddajati odprta. Poštini uradnik bo pregledal vsebino in ugotovil, da v njem ni nikakega denarja ali vrednostnih papirjev, in pismo vrnil odpošiljatelju, da ga pred uradnikom zalepi. Pisanja se ne bodo čitala. Ta odredba je izšla vsled tega, da se prepreči pošiljanje deviz v priporočenih pismih. Taka odredba se nam zdi pač zelo malenkostna.

Poset ljubljanskih smučarjev. Ljubljanski akademiki so napravili s smuči izlet v naš Rož. Veselo so nas presenetili s svojo lepo turo preko Zelenice—Celovške koče do Št. Jakoba in od tam naprej proti Podkorenu. Koj kmalu so se znašli v Št. Jakobu v družbi domačih fantov in v prijetnem pogovoru in ubranem petju so preživeli večer med nami. Naslednjega dne so se oddolžili spominu pokojnega dr. Zdravka Zwitterja z obiskom na njegovem grobu. Nato so nadaljevali svojo pot po dolini navzgor. Obisk akademikov smučarjev nam je dokazal rastoče zanimanje naših rojakov za položaj slovenske manjšine na Koroškem.

Komunistični pohod. Moskovski komunistični vlastodržci so naročili svojim pristašem, da naj v nedeljo, dne 6. marca gredo v mesta in uprizorijo gladovne pohode. Ta ukaz so komunisti tudi točno ubogali in se zbirali v večjih krajih. Da silijo ljudje v komunistično organizacijo, je pri sedanjih razdrapanih razmerah popolnoma umljivo. Nobeden ne more dati ljudem

sva samo eno: naša volja mora biti močnejša od vseh ovir, ki nam zastavljajo pot do ciljev. In ti cilji niso bili v uživanju, marveč v delu, v borbi za lepoto. Nikdar nisva pomislila, da se bodo ločila najina pota, nisva slutila, da bo neko bitje zasadilo klin, ki bo razdvojil najini duši. — In vendar, saj je to moralo priti.“

V sobico se je naselil mrak in pritiskal iz vseh kotov.

Milan je pritajeno vzdihnil in molčal. Marjan je sedel globoko upognjen, kakor bi se hotel skriti nastopajoči temi.

„Ah, kje so tisti krasni dnevi, ko sva spoznala vso nežnost, vso plemenitost bitja, ki sva ga smela imenovati — prijateljico. Tedaj sva čutila, da nama je življenje dalo vse, vse in še več...“

To je bilo takrat. In potem...“

Marjan je obmolknil. Kakor v mrak je gledal na svojo preteklost, polno bolesti in razočaranj. Jasno je vstal pred njim tisti strašni trenutek, ko je zaznal resnico.

S počitnic se je bil vrnil, poln zaupanja in pričakovanj. Ničesar ni slutil, prav ničesar.

Tedaj pa je prišel Milan. Iz oči mu je sijala sreča in neka tiha bojazen.

„Ljubim jo!“

„Koga?“

„Njo, Sonjo!“ Tudi ona ljubi mene. Sama je priznala.“

Marjan se je nasmehnil in mu stisnil roko:

delo, ne more jim pomagati, da bi si izboljšali socialni položaj, in za tem ja stremi vsak, zato pa sili vse v organizacijo, ki ne pozna lastninske pravice v svojem programu, ampak samo skupno lastnino. Predvsem pa je vzrok naraščanja števila komunistov v tem, ker so ljudje izgubili vero in ne najdejo nikjer kake zaslombe. Vse obhode so oblasti prepovedale, a kljub temu so skušali komunisti pokazati svojo moč s silo. Kar se tiče Celovca, so oblasti koncentrirale veliko orožništva in policije, ki je bila vedno in povsod pripravljena, da s svojimi avtomobili in motornimi kolesi napravi red. Do pravih spopadov tudi nikjer ni prišlo. Vse ceste, ki vodijo v Celovec, so bile zaprte s španskimi jezdecimi in vsakega sumljivega človeka je policija ali orožništvo preiskalo po orožju. Postavljene so bile za strah tudi strojnice. Patrulle so bile opremljene s čeladami in puškami z nasajenimi bodaki. Do manjših prask je tudi prišlo in so bili nekateri lažje ranjeni. Varnostna organizacija je dobro delovala: 160 komunistov je bilo aretiranih, druge so pobasali v avtomobile in jih zapeljali do 40 km daleč izven mesta ter jih tam izbasali. Večina aretirancev je bila izpuščena v ponedeljek zjutraj in prepeljana v svoje kraje. In komunisti so prišli v Celovec peš. Iz Železne Kaple so n. pr. hodili vso noč skozi 8 ur. Nazaj jih je zapeljal policijski avto in je bil povratek lažji. Lahko so hvaležni državi, da tako skrbi za nje. Kaj se je godilo, to sedaj vemo, ne vemo pa, koliko je stala vsa ta varnostna služba državo, ozir. davkoplačevalce. — Poleg Celovca je bilo živo tudi v drugih mestih Avstrije. Na Dunaju je prišlo do resnih spopadov in do lažje in težje ranjenih. Zaprtih 90 oseb. V Gradcu je bilo zaprtih 19 demonstrantov, v Brucku 6, v Leobnu 14, v Dunajskem Novem mestu 4. V Leobnu je bilo več ranjenih. Da bi ljudje enkrat spoznali, da se na ta način ne rešuje beda, pa bo lažje na svetu.

Glasbena razstava. Glasbena Matica proslavi letos 60letnico svojega delovanja in priredi od 13. do 16. maja razstavo, ki naj pokaže razvoj glasbe med Slovenci. Na tej razstavi bodo razstavljeni vsi predmeti, ki se nanašajo na slovensko glasbo, kakor slike skladateljev, njihova dela v rokopisu ali v tisku, dalje izdaje raznih muzikalij starejšega in novejšega datuma, knjige posvetne, nabožne in pedagoške vsebine, ki vsebujejo tudi pesmi z notami, fotografije in slike glasbenih inštrumentov ter raznih krajev in poslopij, ki so važni za slovensko glasbo, programi koncertov in glasbenih prireditev, sploh umetnine umetnikov, katerim služi glasba kot motiv itd. Izgleda, da bo razstava tudi za nas zelo zanimiva ter priporočamo nje obisk.

Šmarjeta v Rožu. (Občinsko gospodarstvo.) Na seji občinskega zastopstva dne 21. februarja se je odobril obračun za leto 1931. Bilanca izkazuje: ubožni račun 565.15 S dohodkov in 3145.70 S izdatkov, primanjkljaj 2580.55 S. V to

„Častitam!“

Toda srce mu je razbijalo kot kladivo, ki ustvarja iz mrtve kepe žive oblike. Misli so se predramile iz oмотice in začele begati kakor oblaki v viharne noči.

To je bil začetek...

„Marjan, oprosti, nisem mogel drugače. Preveč sem jo ljubil.“

„Da, ljubil —“ Marjan se je sklonil kakor bi se vzdramil iz mučnih sanj. Tudi zadnje besede je spregovoril napol v sanjah.

To je bilo po maturi.

2.

„Mislim sem že, da te je Amerika utopila v morju svojih pretiravanj — toda sedaj si tu. Vrnili si se ravno prav.“

In prijatelja sta se našla toplo in iskreno, kakor bi se bila ločila šele včeraj.

„Zakaj si tedaj tako nenadoma obmolknil, Marjane? Odkar si odšel v Ameriko v prakso, se nisi več oglasil. Čemu to?“

„Glej, Milan, hotel sem pozabiti tebe in njo, zato sem zahrepenel po daljavah, ki naj bi zakrile vso mojo preteklost in me dovedle v novo življenje. Preveč sem pričakoval od Amerike. Komaj sem stopil na njena tla, me je ponižala v sužnja, ki išče svoj kruh v zakajenih tovarnah in na oblatenih avtomobilih. Toda čemu podrobnosti? Grenke so in dolgočasijo. Z enim stavkom lahko zajameš pol življenja, z drugim ga lahko končaš. Da zaključim: V po-

vsoto niso všteta plačila občine za bolnišnice in norišnico. Občinski račun izkazuje 12.286.45 šil. dohodkov in 7527.85 šil. izdatkov. Če odštejemo primanjkljaj ubožnega računa, je 2178.06 S prebitka. K temu pride še dobroimetje pri deželni vladi v znesku 1351.55 S, da znaša prebitek lanskega leta 3529.61 S. Zastanki na občinski dokladi so znašali ob koncu lanskega leta 2772.75 S. V teh slabih časih je to res prav ugodna bilanca. Na isti seji se je sklepalo tudi o proračunu za letošnje leto. Ta predvideva 16.950 S izdatkov in 11.500 S prejemkov, primanjkljaj tedaj 5450 S, ki se krije z 80 odstotno občinsko doklado.

Globasnica. (Občinsko gospodarstvo.) Dne 21. februarja t. l. so se zbrali občinski odborniki k seji, da pregledajo in potrdijo proračun občine za letošnje leto. Dasi so časi tako neznožno težki in kriza tako občutljiva, moramo vendar priznati, da se v občinskem gospodarstvu štedi, čeravno je občina z raznimi drugimi izdatki, ki jih nalaga in odteguje deželna vlada, tako obremenjena, da mora kljub štedenju izdajati težke milione vsako leto. Lansko leto smo imeli 90% občinske doklade, a je zaostalo neplačane obč. doklade še okoli S 4400.— Tu se vidi, kako tudi naši posestniki močno občutijo krizo. Proračun za leto 1932 izkazuje sledeče: izdatkov 20.352.31 S, kritja 13.320.— S in primankljaja 7032.31 S. Ta primanjkljaj se krije s 60% občinsko doklado. Posestniki-davkoplačevalci bodimo zadovoljni, da se je mogla občinska doklada znižati z 30%. To je pametno in varčno gospodarstvo voditeljev naše občine, do imamo in bomo imeli veliko zaupanje.

Kotmara vas. (Smrt.) In zopet so zapeli dne 28. februarja farni zvonovi v slovo. Topot našemu Frjanu Boltežarju, p. d. Scatu v Trabešnjah. Bil je mož, da je le malo takih, stara planinska korenina. Kot granit trden naš, priden slovenski kmet, mož molitve. Kdor je šel ob sobotah ali nedeljah zvečer po cesti mimo njegove hiše, je že od daleč lahko slišal krepki njegov glas, ko je molil z družino rožni venec. Zato je bil tudi deležen obilo blagoslova v družini in gospodarstvu. Nekaj njegovih otrok delujejo kot društveni pevci, igralci itd., eden pa je padel na bojišču pri Kolomeji. Na njegovi zadnji poti ga je spremljala tako mnogoštevilna množica, ki navadno pri nas ni običajna. Prihiti je skoro ves Slovenji Plajberk, kjer je bil rajni doma, kjer je bil svoj čas občinski odbornik in cerkveni ključar. Zelo je bilo težko zadnje slovo družine od očeta. Ko so mu društveni pevci pred domom zapeli žalostinko, so tekle tudi drugim solze, istotako ob grobu. Da bi ga vsi posnemali v dejanju in nehanju! Zaostalim naše sožalje, rajni pa naj vživa večni mir!

Otok. (Smrt.) Dne 2. t. m. smo na tukajšnjem pokopališču položili k večnemu počitku našega mežnarja Simona Hauptmana. Okrog 12 let je vestno in v splošno zadovoljstvo vršil službo cerkovnika. Dočakal je 53 let. Veliko prezgodaj ga je pokosila smrt. Zapušča ženo in

četku sem čistil v neki garaži avtomobile, pozneje sem begal od tovarne do tovarne in se končno ustalil v podjetju za izdelovanje lahkih športnih letal. Saj se še spominjaš, da je bilo letalstvo vedno moj ideal. In sedaj me je poslala družba v Evropo, da izvršim nekaj propagandnih poletov z letalom njene produkcije. To je vse!

„In ti?“

„Saj veš. Gledam umiranje in hočem živeti, ker sem uverjen, da ustvarjam iz razvalin novo življenje. Kot mlad zdravnik...“

„Pusti to Milan! Ampak — kje je Sonja?“

„Mar je še nisi pozabil? — Vesel sem, da si prišel ravno sedaj, ko se združiva — za vedno. In ti se boš veselil z nama, ko nastopiva novo življenje z zaupanjem v srcu. Hočeš?“

Marjan je čutil, kako z vsako besedo lega neznozna teža v njegovo dušo. Nekoč je pobegnil odtod, ker je upal, da bo našel tam daleč pozabljenje. In sedaj ko se je vrnil s tiho nado, pa je vsa njegova mladost z vsem hrepenenjem pokopana, ravno sedaj mora gledati, kako mu življenje iznova jemlje najdražje, kar je smatral že davno izgubljenim. Večkrat si je zagotavljal, da je pozabil nanjo, da je ne ljubi več, da bi je ne mogel več ljubiti kot sploh nobene žene več. In sedaj? — — —

Stisnil je ustnice in se poslovil.

(Se nadaljuje prihodnjič.)

3 nedoletne otroke. Svetila mu večna luč, zaostalim pa naše iskreno sožalje!

Drobne koroške novice. Dne 27. februarja sa našeli na Koroškem 18.985 podpiranih brezposelnih. — Dne 3. t. m. je celovška policija zaplenila pri komunistu Fikslu strojnico, nekaj karabink, pištol, bodakov, svetilnih pištol, municije itd. Malenkost napram orožju, ki ga ima Heimatschutz in druge slične organizacije. — Pri Gospe sveti je pogorela Hammerschlagova žaga. Vsled pomanjkanja vode se ni dalo rešiti ničesar. — V Replah pri Grabštanju je 27. febr. pogorelo Veračnikovo gospodarsko poslopje in ena koča. Stroji so uničeni, živina pa se je dala rešiti. Isti dan zvečer je izbruhnil požar v pisarni občinskega urada v Št. Rupertu pri Celovcu. Zgorelo je nekaj aktov. Dne 28. februarja zjutraj pa je pogorelo stanovanjsko in gospodarsko poslopje posestnika Denka v Št. Petru pri Celovcu. Bilo je zažgano. Govori se, da so videli ljudje bežati dva moška od hiše. Dne 1. t. m. je deloma pogorela hiša posestnika Geigerja v Št. Petru pri Celovcu. Isti dan je pogorel paviljon na Gajerjevem nasipu v Celovcu.

NAŠA PROSVETA

Blagoslovljeni sad zemlje.

Zemlja je kakor mati vsa polna ljubezni do svojega, ji zvestega rodu, vsa veličastna v svojem zdravju in svoji lepoti. Mati je in zato je blagoslovljen sad njenega telesa. Blago-

Zakaj dva komada sladkorja?

Kathreiner-ju
potrebujete samo enega!
Štedite dvojno:
na sladkorju in — na pijači.

slovljen je v skrivnosti življenja, brstenja in cvetenja, dozorevanja in venevanja in umiranja! Blagoslovljen v vsej svoji rasti, ki sili iz zemlje v tako bujni raznovrstnosti in pestrosti.

Dejal je nekoč moder gospodar takole: Največ mirne sreče uživam, če korakam v ranem jutru po brazdi svoje njive in razsipam s svojo roko prgišča semen v svojo njivo. Zdi se mi, kot da bi bil sam neposredno Stvarnikovo orodje, ko dajem v jutru drhteči zemlji žitno zrno, da vzkali v njenem objemu v novo rast. Moja duša je tedaj tako polna neizmerne zaupanja in sluti dih nečesa skrivnostnega. Zato ob setvi moja ustna tako rada šepetajo prošnje molitve. Zopet in zopet se po setvi rad vračam na njivo in moje spoštovanje pred veličastno tovarno, zemljo raste z dnevi, ko ustvarja s svojimi velikanskimi stroji novo življenje: iz zemlje vzklije skromna zelena bilka in se gleda v črni prsti; z dnevom in tednom poganja v stebelce in steblo, da dozori na njivi končno v solnčnih žarkih v rumeni klas, ki se šibi poln zlatega zrnja ter obeta še mnogo kruha moji družini. Tako nam je govoril modri gospodar in pridal na uho: In ko oddam posestvo sinu, si izprosim posebej še pravico, da bom sejal na naši njivi, dokler ne prekine mojega dela koščena roka bele žene s koso.

Kako je lepa gospodinja, ko sadi v vrtu rožino seme ali nasaja vrtno želišče! Kako spoštljivo vrši to svoje delo in z ljubeznijo rahljava novo gredo. S solnčnimi žarki vred poljublja še ona novo bilko v listju in popju in se — sama roža — raduje razcvetelega rožinega keliha.

Klasju in roži sličimo tudi mi vsi v svoji rasti in dorasti. Iz zibelci rastemo v svojo družino in ob materni ljubezni in očetovi skrbi

poganjajo koreninice v novi svet. Liki bilki v brazdi in stebelcu v gredi se znajdemo v življenju domače vasi in njenega mladega rodu. In ko dorastemo v življensko polnoletnost in se zazremo v veliki družini svojega naroda polni ustvarjajoče sile in zdravja, tedaj sličimo roži na vrtu in klasju na njivi, ki dajeta v deseterem in stoternem sadu novega življenja v svoji smrti. Mlada rastlinica črpa svojo hrano najprej iz semena in srka nato življensko silo iz zemlje okoli sebe, dokler ne doraste v klas in rožo, da zamore sama iskati življenja še iz zraka in solnčnih žarkov. Voda in kemične snovi dajejo rastlini hrano in obleko, razcveteti in dozoreti pa zamore le ob svetlobi in toploti solnca. V solnčnih žarkih doraste rastlina v svoji bujni barvi in zdravem semenu, v temi pa ostaja bleda, prozorna in gnila. Li ni vsa ta rast v naravi do pičice podobna naši rasti? Živeža in obleke rabimo kot rastlinica vlage in kemičnih snovi. A poleg tega je treba tudi nam svetlobe in solnca: bogatega duševnega in duhovnega življenja, ljubezni in dobrote, lepote in resnice, božanstva. Edino v tem solncu moremo dorasti v polno osebnost in ustvarjati življenje in zdravje še v tretjem in četrtem rodu.

Blagoslovljen je sad zemlje, ker je kos veličastne modrosti Stvarnikov, in nam govori globoke besede življenskega našega programa. Mi pa ostajamo kljub tej modrosti in lepoti okoli nas še naprej gluhi in slepi.

Društvene prireditve. Dne 19. marca ima Čebelarstvo društvo **Železna Kapla** okolica pri Kolarju svoj čebelarški shod. Na njem se bo razmotrivala vzgoja matic in špekulativno pitanje čebel pomladi. Društvo ima 60 udov in dolžnost vsakega je, da pripelje še enega s sabo. Pogovorili se bomo tudi o sladkorju. — Dne 20. t. m. se ustanovi v **Železni Kapli** kmetijska zadruga, ki bo za svoje člane kupovala in prodajala. Za naš pasivni kraj je taka zadruga velike važnosti. Kjer je sloga, tam je tudi moč! — Letošnji občni zbor pevskega in tamburaškega društva „Dobrač“ se vrši v nedeljo, dne 20. marca ob pol treh pri Mušetu na **Zgornjem Bregu**. Sodelujeta pevski in tamburaški zbor.

S. K. S. Z. za Koroško se v svojem in v imenu naših študentov iskreno zahvaljuje odboru dobrlavaške posojilnice za velikodušno naklonjeni dar 100 S. Naj bi služil požrtvovalni čin vrlih odbornikov, ki nam je gmotna in moralna opora, še mnogim drugim za vzgled našega edinstva in nesebičnosti! Odbor.

Vogrče. (Društveno.) Naši člani in članice se prav marljivo gibljejo. V zadnjem času smo imeli tri sestanke, na katerih so nam domača dekleta predavala o dobrem gospodinjstvu in vrtnarstvu, za kar jim bodi izrečena najprisknejša zahvala. Le žal, da ni bilo predavanja o gospodarstvu in sadjarstvu za naše fante. — V predpustnem času so naši igralci zopet pokazali, da niso novinci na odru. Uprizorili so igro „Gospa, ki je bila v Parizu“. Dvomimo, da bi vsem ugajala, ker je pač snov igre vzeta iz meščanskih krogov. Uvaževati pa je treba, da imamo majhen oder in da so nemogoče igre z mnogimi osebami. Na dan sv. Jožefa uprizorijo naši igralci igro iz domačega življenja „Pred vaškim znamenjem“, ki nudi prav lepe prizore. Igra se vrši pri Škofu v Vogrčah ob pol treh popoldne. — V nedeljo 13. marca se vrši po maši občni zbor našega društva z lepim in bogatim sporedom.

Globasnica. („Slepa ljubezen.“) Globašani so igrali igro „Slepa ljubezen“, ki slika slabe posledice slepe ljubezni staršev do otrok. Bogati Lovrič in njegova žena Francka brezmejno ljubita svojega Frančka; a njuna ljubezen je zaslepljena, ker ne vidi potrebe trde vzgoje. Zato postane mali Franček kljub nesebičnem prizadevanju učitelja Vekoslava in njegove žene končno žrtev pogrešene vzgoje. — Igrali so igro razmeroma izredno dobro, če še upoštevamo, da je bila tretjina novincev na odru. Lovrič naj bi se morda bil ob koncu igre še bolj uživel v bolešt težkega udarca; vloga France je bila posrečena, motile so le preveč živahne kretnje v nekaterih prizorih; mali Franček je bil dober, samo v besedi malce prehiter. Izborna so pogodili vloge učitelj in njegova žena in še posebej Mimika in Janez. Pa nekaj je predvsem bilo opažati na odru: no-

vo, mlado navdušenje vseh igralcev brez izjeme! In gotovo je bil te nove korajže svoje garde vesel tudi sivolasi kralj v Peci, ker mu je vrnila vero v edinost in požrtvovalnost njegovih rojakov.

GOSPODARSKI VESTNIK

Današnja gospodarska kriza.

Zborovanje kmetijske podružnice.

V nedeljo, dne 21. sveč. se je vršilo letno glavno zborovanje kmetijske podružnice v Šmihelu v prostorih Šercerjeve gostilne. Po otvoritvi je povzel besedo č. kanonik msgr. Podgorc, ki je v dveurnem govoru razpravljal o današnji gospodarski krizi in je končno dajal nade za boljšo bodočnost.

Govornik je dejal približno to-le: Zemlja je solzna dolina in za zmirom velja beseda, da si mora človek v potu svojega obraza služiti svoj kruh. Vsaka doba potrebuje novega truda in prinaša novih skrbi. Pred 40. leti smo ustanavljali posojilnice in danes se vidi, kot da jih lahko zapremo, ko ni denarja za posojila. Denar bo zopet prišel in zopet bodo posojilnice cvetele. Deset let slej smo ustanavljali gospodarske zadruge: danes tudi te tičijo, ko kmet nima skoro nič več žita na prodaj in blaga, ki bi ga zadruga kupila, ne more plačati. Hudo je, če morajo zadruge, posojilnice koga tožiti, a tega se jim ne sme zameriti, ko ne morejo drugače, če ljudje zahtevajo nazaj vloge in zadruga dela s tujim denarjem.

Kmečki položaj je bil že pred 40. leti silno težaven. Tedaj so ljudje mislili, da pač denar pride v deželo le po tovarni, kruh pa se izven dežele kupi ceneje in zato kmeta niso varovali. Danes uvidevamo, da se morajo živila kolikor mogoče pridelati doma, in da je škoda za vsak groš, ki ga pustimo brez potrebe preko mej. Do zdaj naša republika kmeta ni znala braniti, zdaj pa vidi vlada, da ne gre drugače, zdaj vidi tudi socialna demokracija, da skrbimo za delavca, ako skrbimo za kmeta. Posebne težkoče kmetu nastanejo, ko naleti povsod na kartelirane cene, sam pa svojim pridelkom ne more dati cene, ki bi krila višje stroške. Kartelirane, to se pravi, dogovorjene in določene cene.

Sakovo oralo je stalo pred vojno 62 K, zdaj 142 S, kultivator 116 K, zdaj 220 S, kosa K 2.40, zdaj S 4.20, srp K 0.90, zdaj S 1.60. Ker je težko natančno preценiti vrednost denarja, pogledimo ceno, ako bi blago plačevali s pšenico:

L. 1914. stala je dobra moška obleka 180 kg pšenice, danes 470 kg, klobuk 28 kg, danes 46 kg, čevlji 58 kg, danes 166 kg, podplati 16 kg, danes 26 kg, mila 2.8 kg, danes 6.9 kg, Sakovo oralo 248 kg, danes 473 kg, brana 300 kg, danes 490 kg, mlatilni stroj 510 kg, danes 1050 kg pšenice.

Kmetu se jemlje zaslužek. Ko je že pred vojno trpel, mora zdaj trpeti še več, ker so proti njemu kartelirani vsi sloji. Delavcu se je dal osemurni dan, dala se mu je višja plača, dalo se mu je socialno zavarovanje — vse to mora podraževati blago. Višje cene pa ne plačuje inozemstvo, marveč domači odjemalec. Ko bi tudi kmet mogoč primeroma zvišavati cene žita in mesa, bi bilo vse v redu, ali kmet ni bil organiziran, ali vsaj premalo organiziran, da si svoje cene od drugih izsili.

Proti kmetu nastopajo tudi država, občine, dežele, ko se naprej zvišavajo stroški za uradnike in razne stvarne potrebe, ko se dovoljuje zboru, v deželnih zborih in v občinskih zastopih razne stroške, ki se morajo kriti s produkcijo! Največja krivda tukaj zadene lahko miselna občinska zastopstva, ka nekatere občine potrebujejo kar petkrat toliko davka kakor država.

Koroška dežela je potrebovala za svoje gospodarstvo l. 1890 K 3.000.000.—, l. 1910. K 3.456.000.—, l. 1913. K 7.557.000.—, l. 1927. S 13.681.000.—, l. 1930. S 25.000.000.—. To kipi kakor mleko: Tako so rastle tudi stroški in potrebe države. Državni stroški so dokipeli do letnih 2.200.000.000 S. Šele sedanja vlada začneja črtati fantastične številke, ko produkcija večjih bremen ne prenese več. Vsako leto so

se stroški višali, zadnji čas kar za 200.000.000 S! Že leta sem se govori o „A b b a u“-u o odslavljanju odvišnih ljudi, pa se je le tako odslavljalo, da se je stare izkušene delavne ljudi dalo v pokoj in vpostavljal mlade: tako se je breme podvojilo, ne pa znižalo. In danes se po pravici pravi, da so višje službe natrpane z ljudmi, a da je nemogoče, napraviti red v ministrstvih. (Konec sledi.)

Zamenjava bankovcev po 1000 S. Generalni svet Narodne banke je sklenil, da vzame bankovce po 1000 S z datumom od 2. junija 1925 iz prometa do 31. marca 1932. S tem dnem prenehajo biti zakonito plačilno sredstvo. Po tem roku bo do 31. marca 1935 zamenjavala te bankovce edino še Narodna banka. Na ta sklep opozarjamo naše čitatelje. Bržkone bodo ti bankovci med našim ljudstvom zelo redki, tu in tam pa se le še bo našel kateri.

Skrbi. Glavna skrb države je zaenkrat, da ohrani šiling. Ni mogoče že sedaj reči, kam bi vodil padec šilinga. Zdi se, da bodo predvideni ukrepi glede šilinga škodovali gospodarstvu, vendar se tega ne bo mogoče izogniti, ker bi propast veljave prinesla gospodarstvu še večjo škodo. Druga skrb je brezposelno vprašanje. Skoro pol milijona je ljudi, ki nimajo dela. Stotisoči že po več let ne delajo. In med tem je doraslo veliko mladine, ki ne ve, kaj se pravi delati. Za ljudsko moralo grozi s te strani največja nevarnost. Več načrtov, kako zaposliti ljudi, obstoja. Nekateri so za to, da se prepove dvojno zaslužkarstvo. To vprašanje je veliko pretežno in težko izvedljivo, da bi prineslo vidnih uspehov. Uvaževanja vrednejše je vprašanje skrčenja delovnega časa. Saj delajo v nekaterih državah delavci samo po dva ali en dan v tednu. Propagira se tudi prisilno delo. Vsekakor je neodpušljivo, da se dajejo milijoni za brezposelne podpore, mesto da bi se porabil ta denar za produktivna dela. Nekateri države imajo s tem velike uspehe. Še večje važnosti je prisilno delo iz moralnih ozirov. Če morajo že starejši delavci praznovati, naj se pritegne vsaj doraščajoča mladina, da vrši produktivno delo za splošnost, mesto da se pogreza v moralno močvirje. Druge države imajo vojno dolžnost pri nas pa se naj vpelje delovna dolžnost, takšno stališče zastopajo nekateri. Težavnejše vprašanje je naselitveno vprašanje. Vlada se že bavi z mislijo, da odkupi zemljo fideikomisom. To bo stalo seveda ogromno denarja. Že sedaj je opazati, da se mestno prebivalstvo in industrijsko delavstvo vrača na deželo. V bodoče se bo to gibanje še pomnožilo. In kam iti z odsluženimi vojaki? Sicer so sedaj tudi za kmetijstvo prilike skrajno neugodne, a življenje je le.

RAZNE VESTI

Po svetu. Oto Deutsch, bivši ravnatelj Kreditnega zavoda, si je kupil v Pragi petnadstropno hišo za 1.750.000 Kč. — Dunajska policija je zaprla 4 osebe, ki so hotele ponarejati bankovce po 100 S. Vse je bilo pripravljeno, samo papir je še manjkal. V promet še ni prišel noben falzifikat. — **Jugoslavija:** Jugoslovanski kralj je prostovoljno znižal izdatke za svoj dvor za 4 milijone Din. — Bankovci po 1000 Din., ki niso žigosani, so izgubili s 1 marcom svojo veljavo. Jugoslovanska narodna banka jih vzame tudi po tem datumu še v zameno. — **Ostale države.** Mesto Kiangvan, ki so ga Japonci po težkih bojih zavzeli, je štelo 150.000 prebivalcev. Pri bojih je izgubilo življenje 1600 civilnih ljudi. Japonci so zavzeli tudi Čapej. Japonci nameravajo razpisati vojno posojilo. To kaže, da so državne blagajne prazne. Vojna stane pač denar. — Italija je štela ob koncu lanskega leta 42.521.667 duš. — Velikanski požar je uničil večji del mesta Pensgrove v državi New-Jersey. Žrtev požara je postalo 110 stanovanjskih hiš, 25 trgovinskih hiš, 2 cerkvi in 1 šola. — Grško notranje ministrstvo je izdalo odlok, da se morajo Grki od 14. marca dalje postiti trikrat na teden. Meso se ne bo smelo prodajati ob sredah, četrtkih in petkih.

Komisije in štedenje. Na železniški progi Saa'felden—Wörgl so opazili čuvaji neko pomanjkljivost, ki se je morala v interesu pro-

meta odstraniti. Železniška direkcija je poslala na dotično mesto komisijo, v kateri so bili poleg njenega zastopnika tudi predstavniki trgovinskega ministrstva, deželne vlade, krajevne politične oblasti itd. Vsega skupaj je štela komisija 12 oseb. Poklicali so brezposelnega delavca, ki je popravil napako za 3 S, medtem ko je morala država plačati komisiji za njen ogled 300 šil.

Demant v kurjem želodcu. Pariški listi poročajo, da je neki kmet v okolici St. Clouda te dni zaklal petelina. Žival so oskubili, črevesa pa so hoteli vreči mački na gnojšče. Gospodinja, ki je bila zaklala žival, pa je opazila v zadnjem trenutku neki svetlikajoči se predmet. Vzela ga je v roko, ga umila ter ugotovila, da je imel petelin v želodcu drogocen diamant. Kako je žival pozobala dragotino, ne ve nihče pojasniti in tudi lastnika žlahtnega kamna bo menda težko zaslediti.

Javna zahvala.

Žalujoča hči se zahvaljuje društvu „Caritas“ preskrba za slučaj smrti za krško škofijo za hitro izplačilo mrtvaščine po umrlemu

33

Florijanu Waldhauser - ju.

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica za Št. Štefan na Zili in okolico

registrovana zadruga z neomejeno zavezo, bo imela

dne 20. marca 1932 ob pol 11. uri dopoldne v hranilničnih prostorih pri p. d. Korperju v Št. Štefanu na Zili svoj

letni občni zbor

s sledečim sporedom:

1. Računski zaključek za leto 1931.
2. Volitev novega odbora in računskih pregledovalcev.
3. Razno.

K obilni udeležbi vabi vse zadrušnike
NAČELSTVO.

OPOMBA: Ako bi ob določenem času ne bilo zadostno število zadrušnikov, se bo pol ure pozneje na istem mestu in z istim dnevnim redom sklepalo brez ozira na število pričujočih zadrušnikov. 30

VABILO

na

21. REDNI OBČNI ZBOR

Hranilnice in posojilnice v Štebnu pri Beljaku,

registrovane zadruge z neomejeno zavezo,

ki se vrši

na praznik sv. Jožefa 19. marca t. l. ob 3. uri popoldne v posojilniškem prostoru v Štebnu.

Dnevni red:

1. Čitanje in odobritev zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za leto 1931.
4. Slučajnosli.

Ako ob določenem uri ne bo navzočih predpisano število zadrušnikov, se vrši pol ure pozneje občni zbor brez ozira na število navzočih zadrušnikov.

K obilni udeležbi vabi vse zadrušnike
NAČELSTVO. 31

Mesarskega vajenca,

okrog 15 let starega, iz kmetijske družine, **takoj sprejemem v službo.** Ponudbe na upravo lista. 32